

РЕШЕНИЕ

№ 7481

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7734** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [улица], вх. 1, ет. 1, ап. 1, представлявано от И. П. чрез адв. Б. П. със съдебен адрес- [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 срещу Решение № ПО-73/31.07.2023 г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-06-7580/24.07.2023г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С230022-023-0001931/17.07.2023 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жабата се излагат аргументи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че доколкото предварителните обезпечителни мерки са наложени, докато ревизията е спряна по реда на чл. 34 ДОПК, то същите не пораждат действие. Излагат се съображения за липса на мотиви в процесния ПНПОМ и нарушение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Жалбоподателят счита, че с налагането на обезпечителните мерки се стига до свръхобезпечение и изтъква, че в случая не са налице факти и обстоятелства, свидетелстващи за наличие на данъчна измама. Посочва още, че липсват данни за това дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на двете МПС и дали са собственост на длъжника. Оспорва се извода на решаващият орган, че с наложената

обезпечителна мярка не е възпрепятствана икономическата дейност на дружеството. Релевират се доводи за нарушение на чл. 6 от АПК. Моли съда за отмяна на оспореното решение и на оспореното ПНПОМ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С. в съдебно заседание се представлява се от юрк. Г., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Представен е писмен отговор, в който се излагат доводи по същество /л. 64/. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422007995-020-001/ 29.12.2022 г., изменена със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221422007995-020-002/07.02.2023 г.5 №Р-22221422007995-020-003/22.03.2023 г. и № Р-22221422007995-020-004/03.05.2023 г., връчена на 04.01.2023 г., обхващаща задължения по ЗДДС за периода на 01.11.2022 г. - 31.12.2022 г. е образувано ревизионно производство по отношение на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за установяване на задължение за ДДС за периода от 01.11.2022 г. до 30.11.2022 г.

В хода на ревизията, на основание чл. 34 от ДОПК, е издадена Заповед за спиране на производство с № Р-22221422007995-023-001/02.06.2023 г., поради открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Италия, съгласно чл. 7 от Регламент на ЕС №904/2010 г., с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на данъчните задължения. Ревизията е спряна от 02.06.2023 г. до получаване на необходимата информация от страната-членка или до 02.12.2023 г.

На 17.07.2023 г. е издадено, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001931/17.07.2023 г., за очакваното публично вземане в размер на 29 271.52 лв., считано към 02.06.2023 г. на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], върху 2 броя моторни превозни средства /МПС/, както следва:

- запор върху лек автомобил „А.“, модел „А4“, рег. [рег.номер на МПС], рама №W., двигател №ССW127821, година на производство 2011 г., с балансова стойност 3 063.18 лв.;

- запор върху товарен автомобил марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС], рама №V., двигател №10B2170326837, година на производство 2017 г., със застрахователна стойност 8 300.00 лв.;

На основание чл. 212 от ДОПК, публичният изпълнител е поискал от О. „Застраховане“ ЕАД да му бъде предоставена застрахователна стойност на товарен автомобил марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС], рама № V., двигател №10B2170326837. Съгласно Удостоверение с изх. № 00002460/12.06.23 г. превозното средство е оценено на 8 300 лв.

Изпратено е, на основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК, запорно съобщение с изх. № 0230022-122-0011728/17.07.2023 г. до Министерство на вътрешните работи, Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“. На 27.07.23 г. в ТД на НАП С. е получен отговор, че запорът е наложен върху посочените в акта автомобили.

С ПНОМ № С230022-023-0001931/17.07.2023 г. е наложен запор и върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в търговска банка /ТБ/ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД за сума в размер на 17 908.34 лв. Запорното съобщение е връчено на банката на 18.07.2023 г. Съгласно получен отговор от нея сметките на длъжника са запорирани, но по тях има учреден залог по реда на ЗДФО в полза на банката.

ПНОМ е обжалван по административен ред с жалба с вх. № 53-06-7580/24.07.2023 г. С Решение № ПО-73/31.07.2023 г. на директора на ТД на НАП-С. жалбата е оставена без уважение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № С230022-023-0001931/17.07.2023 г. запор върху налични и

постъпващи суми в У. [улица].34 лв. и две МПС.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорно се явява третото отменително основание по чл.197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

На първо място, неоснователно се явява наведеното в жалбата оплакване, че при издаване на ПНПОМ в период на спряна ревизия, постановлението е незаконосъобразно, с оглед забраната за извършване на действия във времевия порядък на действие на спирането. Спирането на ревизионното производство е временно преустановяване развитието му във времето, при което висящността му се запазва, както и значението на вече извършените процесуални действия, като забраната за извършване на процесуални действия по спряното производство не е абсолютна. Не е налице пречка да се иска обезпечение по спряното производство, включително и обезпечаване на доказателства, да се издават преписи, удостоверения и т.н.

На следващо място, в съответствие с изискването на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършваната на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД ревизия въз основа на мотивирано искане с № Р-22221422007995-039-001/02.06.2023 г. /л. 37/ от орган по приходите до публичния изпълнител и наведените твърдения в тази посока в жалбата съдът намира за неоснователни. В искането на орган по приходите М. Б. е посочен предполагаем размер на задължения за ДДС от 29 271.52 лева – главница. Посочено е, че при проверка в дневниците за продажби са установени отчетени ВОД на стоки за Италия към дружества, включени в рисков списък, като всяко едно от тях е изрично и детайлно упоменато. Относно имущественото състояние на жалбоподателя при извършена справка в ИМ на НАП е констатирано, че дружеството притежава четири МПС и банкови сметки в У. Б. АД. В тази връзка тук следва да бъде посочено, че наведеното твърдение в жалбата, че не е изследвана собствеността на заповораните МПС е неоснователно. По делото е налична справка за наличните моторни превозни средства на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД /л. 44/, видно от която от страна на дружеството са декларирани четири броя МПС, сред които и заповораните – товарен автомобил марка „С.“, рег. [рег.номер на МПС] , лек автомобил „А.“, модел „А4“, рег. [рег.номер на МПС] . От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да оборват последното, а съдът счита, че констатациите на административния орган кореспондират с наличните по преписката писмени

доказателства.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен му от органа по приходите, обстоятелството, че не са установени данни за наличие на недвижими имоти, публичният изпълнител е постановил спорната обезпечителна мярка.

Наложеният заповор върху наличните и постъпващи суми в У. [улица].34 лв. и две от наличните превозни средства, както следва: лек автомобил марка А., модел А4, рег. [рег.номер на МПС] с балансова стойност 3063.18 лв. и товарен автомобил С. с рег. [рег.номер на МПС] със застрахователна оценка 8300.00 лв. напълно съответства на предполагаемия размер на публичните вземания - 29 271.52 лева.

В жалбата са наведени оплаквания във връзка с определяне стойността на товарен автомобил С. с рег. [рег.номер на МПС], като се посочва, че липсват данни за това дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата и данъчната стойност на посоченото МПС. При налагането на обезпечителни мерки е приложим реда по чл. 195 ДОПК. Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 ДОПК в приложимата редакция към датата на издаване на процесното ПНПОМ /ДВ изм. - ДВ, бр. 14 от 2011 г., в сила от 15.02.2011 г./, предвижда, че обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: 1. по данъчната оценка; 2. по застрахователната стойност; 3. по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица.

В случая видно от справка № 2 за наличните моторни превозни средства /л. 44/, от страна на дружеството-жалбоподател пред ТД на НАП С. на 22.12.2021 г. е деклариран С. с рег. [рег.номер на МПС] със стойност 49.15 лв., поради което основателно от страна на ответника с Искане с изх. № С230022-008-0020618/09.06.2023 г. на осн. чл. 212 /л. 40/ е поискал дружеството да представи застрахователната стойност на автомобила. Видно от Удостоверение № 00002460/12.06.2023 г. /л. 40 гръб/ застрахователната стойност на превозното средство е именно 8300 лв. В тази връзка наведените оплаквания за липса на извършен анализ относно стойността на посоченото МПС съдът намира за изцяло неоснователни. Следва да бъде посочено, че е в тежест на жалбоподателя е да представи необходимите доказателства, за установяване на твърдяната стойност на притежаваните от него недвижими имоти, съгласно данъчната им оценка, както и за липсата на учредени тежести върху тях. Не е налице порок, посочена е стойността на всяко от заповораните МПС, а наложената обезпечителна мярка е в съответствие с размера на публичното държавно вземане.

Съгласно чл. 121 ал.1 от ДОПК, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки. В унисон с цитираната разпоредба органът по приходите е мотивирал в достатъчна степен искането си за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като е изложил конкретни факти и обстоятелства, установени в хода на ревизията и е съобразил, че „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД не притежава недвижимо имущество на територията на страната, притежава регистрирани МПС, но както е отбелязано от решаващият орган МПС представлява амортизируем актив, а предполагаемият размер на публичното задължение е 29 271.51 лв., които обстоятелства водят до извода, че събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Следва

да се направи заключение, че в случая са налице основанията на чл. 121 ал. 1 от ДОПК.

Постановлението и потвърждаващото го решение са изложени достатъчно конкретни мотиви, които да правят обосноваването извода, че ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение, поради което следва да се приеме, че е спазен принципът на чл. 6 АПК. Публичният изпълнител е събрал, анализирал и изложил релевантната за събирането на бъдещите вземания информация - данните за имущественото състояние на ревизираното лице, респ. липсата на недвижимо имущество. Именно в тази връзка с изложените в оспореното решение констатации за наличието на друго висящо ревизионно производство по отношение на дружеството, а не представлява своеволно тълкуване от страна на решаващия орган в ущърб на дружеството, каквото твърдение е направено от жалбоподателя. Въз основа на това, обосноваването е изводът на публичния изпълнител, че предварителните обезпечителни мерки са необходими с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Не се констатира нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, нито на чл. 6 от АПК.

Относно твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване търговската дейност на дружеството, съдът намира че същите са декларативни и изцяло недоказани. Още повече, че запорът на МПС не лишава собственика от възможността да го използва, съобразно неговото предназначение. Запорът е мярка, с която се забранява на собственика да се разпорежда с дадено имущество и има за цел съхраняването му с оглед удовлетворяване на кредитора. Отделно във връзка с наложения запор на наличните и постъпващи суми в У. [улица].34 лв., следва да бъде посочено, че за ревизираното лице е налице възможност да иска разрешаване на неотложни плащания във връзка с дейността му – чл. 229, ал. 1 от ДОПК или ако разполага с други активи, годни да обезпечат установяването му задължение, да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки по реда на чл. 199 от ДОПК.

С оглед изложеното, настоящия съдебен състав намира, че са налице предпоставките на чл. 121 ал. 1 от ДОПК, като едновременно с това не са представени доказателства за сериозно възпрепятстване на дейността на жалбоподателя, респективно за спиране на неговата търговска дейност /чл. 121 ал. 3 от ДОПК/, поради което законовите изисквания за налагане на предварителни обезпечителни мерки са спазени.

Предвид изложеното, съдът прави извод, че оспореното Решение № ПО-73/31.07.2023 г. на Директора на ТД на НАП С. е правилно и законосъобразно, поради което жалбата на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД следва да бъде отхвърлена.

При този изход на настоящото производство, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 37 от ЗПП вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, б1 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПО-73/31.07.2023г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-06-7580/24.07.2023г. по описа на ТД на НАП С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001931/17.07.2023 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: